Винова дама, — а гора Хомок, —
Винові крила темінь розпустила,
І запросив голубку голубок
Потанцювати танго любомиле.

Вечірнє танго, танго на Хомку, —
Ти обіймаєш білими руками, —
Поклав щоку я на твою щоку —
Невже щось може бути поміж нами?.

Пробач мені, що, може, невпопад
Моя нога з твоєю йде у танго —
Чотири роки грів я автомат,
Чотири роки йшла нога за танком.

Твій чорний локон вітер причесав,
Але не це мене в тобі туманить…
Я в хромових чоботях й при часах —
Невже тебе оце в мені лиш манить?

Любов — солома, і сірник не згас,
Одна хвилина і — пожежа в грудях…
Я завтра їду в шахти на Донбас,
Але, повір, тебе я не забуду.

Моя ви дамо на горі Хомок,
Де тільки не носило й не ходило,
Ми — ви і я — голубка й голубок
Удвох танцюють танго любомиле.

1979